

gaa disse forskjellige midlertidige Tillæg. Deraf, at det ikke er lykkes hidtil at gjennemføre en Del af Lønningen i Forhold til Naturalier, kan man ikke slutte noget Bestemt; thi den Maalestof, man anvendte, nemlig Kornet, var meget begrænset. Man behøvede ikke at holde sig til en saadan enkelt Maalestof, men kunde gaa noget videre. Det ligger ikke praktisk for, men jeg vil benytte Leiligheden til at sige, at jeg er en Ven af dette Princip, og at jeg tror, at det vilde være helbringende baade for Regjeringen og for Embedsmændene, idet man mindre ofte vilde komme til at revidere Lønningslovene og mindre ofte vilde komme til de mindre tiltalende Forhandlinger om Dyrtidstillæg og Lønningsforbedringer. Det er Forhandlinger, som i og for sig ikke ere videre ønskelige. Efter hvad der er blevet sagt, kan dette Lovforslag vente sig en nærmere Undersøgelse i et Udvalg. Derom kunne vi jo nærmere komme til at tale; men jeg kan ikke negte, at de Præmisses, med hvilke det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledeborg) bliver sendt i Udvalg, ikke vare videre tiltalende. Det følger jo imidlertid af sig selv, at det kan være, at det ærede Medlem kan forandre sin Mening paa Veien, og det kan ogsaa være, at andre ærede Medlemmer her i Salen kunne have en anden Mening. Thi hvis man var paa det Reue med overhovedet ikke at ville vedtage dette Lovforslag, vilde det være temmelig urimeligt at sjenkte det en saadan nærmere Undersøgelse. Jeg skal ogsaa stemme for, at Sagen henvises til et Udvalg, naar der er Ønske herom i Thinget. Det var vistnok bedre, om den kunde passere uden Udvalg, det vilde jeg sætte mere Pris paa, men det er vel ikke til at opnaa. Jeg skal altsaa stemme for Henvisning til et Udvalg, — hvilket Udvalg det skal være, kunne vi jo nærmere tale om — men naar jeg stemmer derfor, gjør jeg det i den sikke Forventning, at dette Udvalg vil fremme Sagen nogenlunde hurtigt — Lovforslaget kan snart overjes — og bringe et Resultat frem af sine Overveielser, som Rigsdagen kan være tjent med, og som Embedsmændene kunne være tjente med. Thi jeg tror, at i saa Henseende maa vi være enige om, at Interesserne bør falde sammen.

Finantsministeren (Strup): Jeg tror ikke, at det kan have overrasket Nogen i dette Thing, at et Lovforslag som det foreliggende er blevet fremsat af mig. Jeg tror, at det nofsom maatte fremgaa af mine Udtalelser ved Finantslovens 2den Behandling i Anledning af det foreslaede Tillæg til Skolelærerne, at jeg gjorde Regning paa, at denne Samling ikke vilde gaa til Ende uden enten paa den ene eller den anden Maade ogsaa at bringe Statens Tjenere et Tillæg til deres Løn. Den ene Uge og den ene Maaned er nu gaaet, efter den anden, uden at man

har hørt væsentlig mere fra det ærede Udvalg, som har været nebsat til Behandling af Lønningslovene, end Spørgsmaal paa Spørgsmaal rettede til Regjeringen, Spørgsmaal, hvis Besvarelse i Dieblittet endogfsaa var en Umulighed, og som det krævede lang Tid at besvare. Ganske vist kommer dertil endnu Aflevering af Betænkning over et lille Lovforslag, der har passeret 2den Behandling, men af dette kan man ikke udbringe noget Resultat med Hensyn til, hvad der vil kunne komme ud af de andre. Det forekommer mig derfor, at det Tidspunkt nu maatte være kommet, da det maatte tages under Overveielse, paa hvilken Maade man kunde skaffe Embedsmændene et lignende Tillæg til deres Løn som det, der paa Finantslovsforslaget er opført til Skolelærerne. Det forekommer mig, at man snarere kunde have undret sig over, at et saadant Forslag ikke var fremkommet tidligere, end over, at det nu er kommet til at foreligge. Grunden til, at det først nu foreligger, er den, at jeg har næret en maatte for sangvinsk Forventning til det ærede Udvalgs Arbeidsdygtighed og Villie til at fremme Lønningsforslagene. I saa Tilfælde haaber jeg, at det høie Thing, som selv har valgt dette Udvalg, vil bære over med mig for min Feiltagelse. Det altsaa, at dette Spørgsmaal er fremsat fra mig for dette Thing, om og paa hvilken Maade der skal ydes Statens Embedsmænd noget Tillæg til deres Lønning, har ikke kunnet overraske Nogen, og jeg har nu søgt at gjøre Rede for, hvorfor dette Forslag ikke tidligere er fremkommet fra min Side. Deril kunde jeg jo sige, at jeg ikke for mit Vedkommende har noget særligt Ønske om at bringe dette Forslag i Forbindelse med det foreliggende Forslag til Finantslov. Naar det ærede Medlem, der først havde Ordet idag, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), har fundet en saadan Forbindelse mellem Forslaget og Finantsloven, har det noget overrasket mig. Derfor jeg ikke ganske misforstod det ærede Medlem, var hans Mening den, at dette Forslag i den Grad havde Karakteren af en Tillægsbevilling, at det ikke passende vilde kunne vedtages, førend Finantslovens Behandling var tilendebragt, førend Finantsloven var udfommen. Jeg tror, at dette var det ærede Medlems Mening; men jeg vil dog tillade mig at erindre om, at dette Thing, Folkethinget, jo har vedtaget en hel Række af lignende Lønningsforbedringslove, særskilte Lønningsforbedringslove, som paa ingen Maade altid ere komne bagefter Finantsloven. Jeg har ikke kunnet gjennemgaa den hele Række, da jeg ikke har været forberedt paa, at denne Synsmaade vilde blive gjort gjældende, men jeg har dog haft Tid nok til at efterse Forholdene med Hensyn til enkelte af de af Rigsdagen — jeg taler ikke om Rigsraadet — vedtagne særskilte Lønningsforbedringslove. Den første af disse var